

Vajon szép vagy csúnya arcot takar az álarc ?

saját cégénél rendezett divatbemutató formájában propagálta ezt az új irányt és miután Párizsban minden tetszik, ami új és érdekes, hallatlan sikere volt. Abból indult ki, hogy a természet meglehetősen igazságosan és arányosan osztja el a javakat, hosszas kutatás után megállapította, hogy a csúnyaarcú nők lényegesen alkalmasabbak a próbakisasszonyi szerepre, mint a szépek. Jules Dupont tehát kiválasztott tizenkét olyan

leányt, kiket alakjuknál, mozdulataik símaságánál, elegáns testtartásuknál fogva mindenképpen kiváló próbakisasszonyoknak talált, akiknél azonban az összehatást feltétlenül lerombolta volna arcuknak csúnyasága. Dupont úr tehát álarcokkal látta el a hölgyeket és amikor az első ilyen álarcos divatbemutató lezajlott, egész Párizs tapsolt az új ötletnek. Mint mindent, ezt az ötletet is túlzásba akarják vinni a franciák, mert erősen fog-

sú kreációk a nyilvánosság előtt is megjelenjenek, vagy pedig különbözőképpen, hogy cégük nevét a homlokukon viseljék, egyhangúan és a legnagyobb határozottsággal visszautasították. Dupont úr azonban nem csüggedt rá akarja venni kollégáit, hogy minden olyan manekent, aki nem hajlandó magát az új és a divatszalon érdekeit csakugyan szolgáló rendszernek alávetni, bocsássák el azonnal a szolgálatból.

lalkoznak ázzal a gondolattal, hogy a lóversenyeket, verniszázásokon és más társadalmi eseményeknél, ahol a manekenek cégük ruháiban jelennek meg, ugyancsak magukra öltsek az álarcot. Ennek üzleti szempontból is meg lenne a haszna, hiszen ezáltal mindenki láthatná, hogy ezek az elegáns hölgyek voltaképpen próbakisasszonyok és különösen ha álarcuk homlokán cégük nevét viselik, a leghatásosabb reklámot jelentené a divatszalonoknak.

A próbakisasszonyok természetesen élénken tiltakoznak Dupont úr rendszerének bevezetése ellen. Tiltakozásuk egyik indító oka az, hogy ezáltal túlságosan sok új elem léphetne az álarc alatt a próbakisasszonyi pályára, ahova eddig csak a szép és jóalakú nők jöhettek. Ennek a tiltakozásnak tehát gazdasági alapja is van, de

hozzájárul ehhez az a megdöntöhetetlen és kiirt-hatatlan női hiúság is, amely hangosan küzd az ellen, hogy szépségét álarc alá rejtse.

Azt pedig, hogy ezekben az álarcokban, amelyek végeredményben igen izléses és a toalettal egystilu-